

SLAGRUTAN

2005 - 3

- SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET -

NR. 39

ORDFÖRANDE

Eva Svensson Ansvarig utgivare
Stockholmsvägen 158
187 32 Täby
Tel. 08 - 758 55 90
E-mail: ordforande@slagruta.org

VICE ORDFÖRANDE

Rolf Heinemann Red. för tidningen
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 - 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@swipnet.se

SEKRETERARE

Bo-Magnus Dahlberg
Skogstorpsvägen 7
141 43 Huddinge
08 - 711 20 34
E-mail: bo-magnus.dahlberg@telia.com

KASSÖR

Kerstin Brantryd
Ljungaskog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08
E-mail: kmib0712@hotmail.com

LEDAMOT

Anita Elmerfeldt Medlemsregister
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 - 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT

Rolf Kjellström Materialförvaltare
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 - 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT

Mattias Nyrell Red. för hemsidan
Smedjegatan 11
584 35 Linköping
Tel. 013 - 13 65 60
E-mail: webmaster@slagruta.org

SUPPLEANTER

Bo Westling
Sofia Dahlberggatan 4
573 37 Tranås
Tel. 0140-125 35
E-mail: bo.westling@m23.calypso.net

Regina Siuvatti
Garpgårdsvägen 27
776 98 Garpenberg
Tel. 0225 - 206 22
E-mail: aquajorinda@swipnet.se

STYRELSEN

STYRELSEMÖTEN

Nästa möte:

1. okt. 2005
19. nov. 2005

Hör av dig i god tid, så är det lättare att svara på dina frågor eller att behandla något ärende.

Annonser och bidrag till nästa tidning skall vara redaktören tillhanda senast den **14 nov 2005**

EGONS FOND FÖR V ALTARE

Karl-Erik Johansson
(sammankallande)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 - 210 63

Kerstin Brantryd
Ljunga skog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08

Irène Djärv
Lagga, Olunda
741 93 Knivsta
Tel. 018 - 38 40 13

För adressändringar kontakta Anita Elmerfeldt.

För år 2005 gäller:

Medlemsavgiften:	200:- Kr/år
Årsavgiften halveras fr.o.m. 1. juli	
Ungdomar tom 20 år:	80:- Kr/år
Familjemedlem (utan tidning):	120:- Kr/år

Prenumeration:	200:- Kr / 4 Nr.
Medlemsmatrikel:	30:- Kr.

Svenska Slagrutförbundet
Postgironr. 47 28 95 - 2

HEMSIDA: <http://www.slagruta.org>.

Publicerade författare i SLAGRUTAN ansvarar själva för innehållet i sina artiklar. Redaktören förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.

Bidrag till tidningen och tips, som är värda att bevakas, mottages tacksamt. Vid insänt material anges tydligt om det skall återsändas.

Den här upplagan trycks i 1000 exemplar

Redaktörens rader:

KONST PÅ HÖG - så heter en skulpturutställning på den berömda(?) Kvarntorpshögen ute på Närke-slätten. Framsidans bild visar en annan sorts "pekare" än vad vi är vana vid. Omkring 90 meter över slätten, eller om du så vill, 245 trappsteg, härifrån har man vid fint väder en förnämlig utsikt.

För min del har den här våren och sommaren varit fylld med massor av nya erfarenheter. Användningen av slagrutan fungerar mera distinkt med hjälp av grepplängdstekniken som jag beskriver i detta nummer. Jag hoppas att det finns fler som vill prova detta - och redovisa för mig hur det har fungerat.

Jag antar att det är många av Er som också har varit ute på fältet. Är det så att pennorna har torkat in under sommaren, så hoppas jag att höstens ruskväder kommer att bidra till att någon får lungn och ro och vill berätta vad ni har varit med om.

Kanske du har dokumenterat med hjälp av en vanlig kamera eller en digitalkamera - snälla du, låt oss ta del av det. Tala bara om var du har varit och även vem som är med på bilden och naturligtvis också vem som har tagit bilden.

Det kanske är dags att göra en fototävling i stället för kryssen som det är rätt få medlemmar som svarar på? Vad sägs om ett sådant förslag?

er redaktör

Rolf Heinemann

I detta nummer:

	Sida
Styrelsen	2
Redaktörens rader	3
Innehåll	3
Ordföranden har ordet Hartmannlinjerna ??	4 4
SSF´s Årsmötesprotokoll	5 6
En studieresa till Tyskland	7
Att arbeta med en slagruta	8
Långvarigt mobilprat SSF vid Hornborgasjön	9 9
SSF´s Hemsida	10 11
SSF´s Konvent och Årsmöte	12 13
En Tur med Grannarna	13
Marcello Haugen Sädesfältsringar i ny belysning	14 14
Jordströmmar en intervju med Arne Groth	15 16
Höstmötet i Ystad En läsvärd bok	17 17
Frågespalten Jäntelagen	18 18
Frågespalten Sommarkrysets lösning	19 19
Bildsida	20

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

Hösten kommer – med sina vackra färger och friska luft. Varje årstid har sina njutningsfulla ingredienser! Att gå i en stark, frisk oktobervind känns för mig underbart upplyftande. Aldrig känns sinnet så fritt som då.

På slaggrutefronten gäller nu svamp. Fram med pekarna och fråga: var finns det *synliga* kantareller? Låt pekarna visa riktningen. Att komma fram till en liten glänta full med kantareller är härligt. Att bara fråga efter var kantareller finns kan bli fel om pekarna då ger utslag för det osynliga kantarellmycelet i jorden. Man får ju vad man ber om, så det är säkrast att fråga efter synliga kantareller. Det är roligt att plocka svamp på det här sättet. Om det inte går så bra i början, så är det ändå en nyttig övning som dessutom ger motion. Det ger ju också verkligen omedelbara svar på om man behärskar slagrutetekniken.

Det är väl fler än jag som försökt hitta trattkantareller. De är näst intill osynliga tills man sätter sig ner och verkligen studerar marken. Då kan man se mängder av dem. Ta pekarna till hjälp och fråga efter dem. Det underlättar!

Varför inte också passa på och använda pekaren när du åker bil? (Obs! naturligtvis inte när du kör). Fråga i förväg: Kommer jag att se något djur vid vägen? Vilket djur? Älg, hare, räv, ko... Fråga på ett i taget. Kommer jag att se det inom en mil, två mil...? Här får du också lätt att kontrollera svaret. Kom ihåg att fråga om du kommer att SE något djur, inte om det finns något djur där, för det kan du inte kontrollera sedan. Genom att använda slagruteinstrumenten till vardags på ett lekfullt sätt, så får vi den övning som behövs för att vi skall bli skickliga. Glöm inte att vara djupt avslappnad när du frågar. Annars fungerar det inte mer än slumpvis. Och tänk inte ut i förväg vad du tror att svaret ska bli för då kanske du bara får det du tänkt istället för det rätta svaret. Just detta är faktiskt den svåraste delen när man använder slagruta, att vara helt neutral och inte tro på något speciellt svar. Var bara nyfiken och öppen för att det ska bli ett svar och bry dig inte om vilket det blir, för då kanske du styr slagrutan på ett felaktigt sätt.

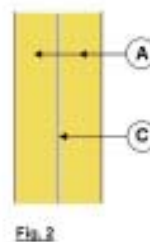
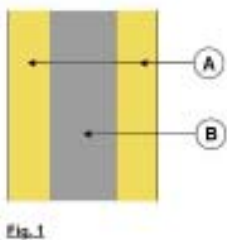
Ha en bra Slaggrutehöst!

önskar

Eva Svensson

Är Hartmannlinjerna så som vi alltid har trott?

Man går ju som vanligt och känner av linjerna och när man så känner av en hartmannlinje så är den ju som man lärt sig. Helt naturligt är det så!

Vi är dock några som har undersökt Hartmannlinjerna lite noggrannare och då funnit att det inte enbart är frekvensen steg 62 enligt Arne Groths tabell utan det finns andra frekvenser där också.

Normalt känner vi en Hartmannlinje med en bredd på c:a 30-40 cm, men det är inte steg 62 i hela bredden. I fig. 1 är det yttersidorna (A) som har steg 62 och i mitten (B) är det andra frekvenser men mest är det en frekvens strax i närheten av steg 71.

Stör man nu av den frekvensen med en trådlängd på 8,48 cm så blir Hartmannlinjen smalare. Se fig. 2. Hartmandelarna (A) med steg 62 är fortfarande lika breda.

Kvar finns i mitten endast en smal sträng (C) som tycks motsvara steg 151.

Stör man sedan av hela Hartmannlinjen med steg 62 försvinner även linjen steg 71.

Vi som undersökt hartmannlinjen är Rolf Heinemann, Thord Nilsson och Åke Pihlgren.

Obs! Detta är endast ett utkast, linjebredderna kan variera åtskilligt. Mer ingående undersökningar krävs.

PROTOKOLL FRÅN SSF- ÅRSMÖTE 2005

1. Mötets öppnande

Mötet öppnades av ordförande Eva Svensson som hälsade alla välkomna till årsmötet.

2. Val av mötesordförande

Mötet valde Lars-Erik Larsson.

3. Val av mötessekreterare

Mötet valde Siw Andersson.

4. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare att jämte ordföranden justera mötesprotokollet

Mötet valde Jörgen Larsson och Ulla Britt Claesson.

5. Upprättande av röstlängd

Beslöts att röstlängd upprättas vid behov.

6. Fråga om mötet blivit i behörig ordning utlyst

Mötet godkände styrelsens kallelse.

7. Dagordningens fastställande

Dagordningen fastställdes med följande justering:

Pkt 23. Stadgeändringar utgår.

8. Verksamhetsberättelse

Mötesordförande Lars-Erik Larsson läste upp verksamhetsberättelsen som även skickats ut med kallelsen. Berättelsen godkändes av mötet men bör kompletteras med att ca 120 deltagare besökte årsmötet 2004. Bilaga 1.

9. Ekonomisk redogörelse för år 2004

Förbundets ordförande Eva Svensson redogjorde för innehållet i Årsredovisning 2004.

Bilaga 2.

10. Revisionsberättelse

Siw Andersson läste upp revisionsberättelsen. Berättelsen godkändes av mötet men bör kompletteras med att revisorerna även tagit del av styrelseprotokollen. Bilaga 3.

11. Fastställande av resultat- och balansräkning samt beslut om uppkommet över- eller underskott

Resultat- och balansräkningen redovisades och fastställdes. Årets vinst 33 277 kr läggs till eget kapital.

12. Redogörelse för Egons fond

Eva Svensson informerade om att fondens behållning per 2004-12-31 uppgick till 27 %0 kr. Inga uttag från fonden har skett under året.

13. Fråga om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna

Mötet beviljade styrelseledamöterna ansvarsfrihet.

14. Val av styrelse

A Till ordförande för en tid av ett år valdes Eva Svensson (omval).

B Till vice ordförande för en tid av två år valdes Rolf Heinemann (omval).

C Till sekreterare för en tid av två år valdes Bo Magnus Dahlberg (nyval).

D Till övrig styrelseledamot på två år valdes Rolf Kjellström (omval).

E Till suppleanter på ett år vardera valdes Bo Westling (omval) och Regina Siuvatti (nyval).

Ledamöterna Kerstin Brantryd, Anita Elmerfeldt och Mattias Nyrell har ett år kvar på sina respektive mandatperioder.

PROTOKOLL FRÅN SSF- ÅRSMÖTE 2005

15. Val av två revisorer och en revisorssuppleant för 1 år vardera

Till revisorer valdes Siw Andersson (omval) och Agne Olausson (nyval) samt som suppleant Roland Pettersson (omval).

16. Val av tre medlemmar till valberedningen, för 1 år vardera, varav en är sammankallande

Till valberedningen valdes Benny Karlsson (sammankallande), Britt-Marie Lundgren samt Irene Djärv.

17. Val av ansvarig utgivare för tidningen för 1 år

Till ansvarig utgivare valdes Eva Svensson.

18. Val av ansvarig utgivare för hemsidan för 1 år

Till ansvarig utgivare valdes Eva Svensson.

19. Val av tre förvaltare och en suppleant till Egons Fond för 1 år

Till förvaltare valdes Karl-Erik Johansson (sammankallande), Kerstin Brantryd och Birgit Thunqvist. Till suppleant valdes Lars Karlsson.

20. Styrelsens förslag till reviderad budget för år 2005

Eva Svensson redogjorde för planerade intäkter och kostnader för 2005 och årsmötet godkände styrelsens förslag till reviderad budget. Bilaga 4.

21. Styrelsens förslag till budget och medlemsavgift för år 2006

Årsmötet godkände styrelsens förslag till budget för 2006. Medlemsavgifterna behålls oförändrade. Bilaga 4.

22. Årets motioner samt förslag från styrelsen

Ulla Liboms motion om informationsmaterial godkändes. Styrelsen arbetar redan med att ta fram olika enkla broschyrer om Slagruteförbundet och jordstrålning. Bilaga 5.

Lars-Erik Larsson föredrog innehållet i nedanstående förändrade paragrafer som därefter godkändes av stämman. De nya stadgeparagraferna träder nu i kraft eftersom de godkänts av två på varandra följande stämmor. Bilaga 5.

- § 4 Medlemsavgift
- § 9 Styrelsemöten
- § 10 Förvaltning och årsredovisning
- § 11 Revisorer
- § 18 Medlemstidskrift

Förändringsförslag till § 15 Dagordning, föredrogs och godkändes för första gången. Bilaga 5.

23. Övrigt

Irene Djärv framförde årsmötesdeltagarnas tack till styrelsen för nedlagt arbete samt till årsmötets arrangörer.

Mötets ordförande Lars-Erik Larsson tackades för sin goda insats av Eva Svensson.

Mötet avslutades.

Vid protokollet

Siw Andersson

Lars-Erik Larsson, ordförande

Justeras:

Ulla Britt Claesson

Jörgen Larsson

EN STUDIERESA TILL TYSKLAND -

MED HJÄLP AV EGON ´S FOND

ROLF HEINEMANN

Många gånger har jag försökt att översätta någon artikel om jordstrålning från en av mina tidningar jag prenumererar från Tyskland – men det har jämt stött på problem att jag har inte kunnat ge någon riktig förklaring på vad alla dessa s.k. LA-värden står för, vilka de arbetar väldigt mycket med i alla sammanhang. Dessutom ett annat begrepp som dyker upp både här och där, nämligen GL som står för ”grepplängd” – en speciell teknik att använda slagrutan. Jag vill komma tillbaka till det något senare.

Men ännu värre sådana begrepp som **”fysikalisk” och ”mental” radiästhesie** – begrepp som vi i stort sätt aldrig använder.

Den av Dr. Hartmann (ni vet, han som hittade störfonen som sedan kallades för Hartmann-linjerna) grundade forskningskretsen, erbjuder en lång rad utbildningskurser inom området radiästhesie (strålkänslighet) och geobiologi. Att delta i en sådan kurs låg närmast till hands. Det gäller ju alltid att komma närmast den rätta källan.

Den 20. till 22. maj var det dags för en kurs som överensstämde exakt med mina önskemål.

Fysikalisk radiästhesie” - Lecherantenn och grepplängdsteknik.

Med tanke på att här fanns möjligheten att tillföra Svenska Slaggruteförbundet några arbetssätt som används i Tyskland sökte jag dessutom ett stipendium från Egon ´s fond.

Jag vill tacka både Egon, som inrättade fonden, och fondstyrelsen som beviljade min ansökan. Utan detta tillskott vet jag inte om jag hade kommit i väg.

Innan jag går in på några detaljer om mina nya erfarenheter vill jag dock berätta en mycket märklig episod från resan till Eberbach i närheten av Heidelberg. Efter att ha besökt en slaggruteförening i Nordtyskland åkte jag över Hamburg i riktning Frankfurt. På vägkartorna hade jag sett att jag skulle avvika från den motorvägen och fortsätta i riktning mot Würzburg - och så gjorde jag.

Men efter ett antal mil upptäckte jag att jag måste vara på fel väg. Kollen på kartan visade att så var fallet, avtagsvägen som jag hade tänkt mig fanns mycket längre söderut. Jag hade dock kommit för långt så det var ingen idé att vända. Nu var det bara att fortsätta och hitta en bra plats för en övernattnings. Jag hade ju kommit långt mer österut än vad som var meningen.

Det var inte första gången något sådant hände mig, varför jag förstod att nu gäller det att vara alert för att upptäcka vad jag skulle se.

På eftermiddagen lämnade jag alla stora vägar och begav mig inåt landet. Odenwald – ett mycket känt rekreations-

område. Krokiga vägar, både uppåt och neråt. Där plötsligen fanns den – en borgruin högt upp på en bergskant <Borg Schwarzenfels>. Kaffesugen blev jag ännu mer när jag passerade skyltar hänvisande till borgkaféet som skulle vara öppet.

Inga besökare, tomt och öde förutom en herre som serverade både kaffe och kaka. Det var väl meningen, för nu hade vi tid att prata med varandra. Efter att jag berättade att jag var på väg till Eberbach undrade han vad jag hade för ärende just där – nå jag skulle ju delta på en slaggrutekurs berättade jag. Underligt med hans intresse om just Eberbach tyckte jag.

Förklaringen visade sig vara väldigt enkel – **han hade själv gått och lärt sig att arbeta med slagruta just av Dr. Hartmann.**

Det är klart att det inte blev enbart kaffedrickande den eftermiddagen, han åkte hem och hämtade sina slagrutor. Det slutade med att vi undersökte hela borgområdet – dels den gamla ruinen med vattenådror och brunn men även ett kyrkorum. Tiden räckte ju inte till, så jag fick först kvällsmat hemma hos honom och sedan fick jag övernatta på borgen – tänk alldeles ensam med ca 180 tomma bäddar och några avtryck av gamla energier.

Kl. 6.00 på morgonen trodde jag verkligen att spökerna hade roligt i köket som låg långt bort i andra delen av huslängan – det pratades och någon sjöng. Skulle jag våga kolla????

Jag vågade och det visade sig tyvärr bara vara en radio som gick på varje morgon vid denna tid, eller var det någon annan som hade satt på den??

Det är klart att jag måste nämna att även hela förmiddagen nästa dag gick åt att kolla området med slagruta – det finns även gruvgångar som går från borgen ända ner till byn och vidare uppåt berget till.

Jag vill tacka Dr. Hartmann (?), eller var det någon annan (?), som visade vägen, men framförallt Rudolf Gerlach som tog så väl hand om mig under dessa timmar.

ATT ARBETA MED EN SLAGRUTA

DEL 1

Var skall jag nu börja med min berättelse om vad jag lärde mig på kursen. Kursens namn var ju

”Fysikalisk radiästhesie - Lecherantenn och grepplängdsteknik”.

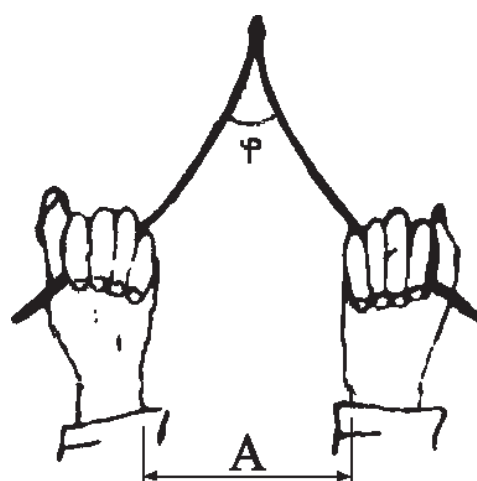
För enkelhetens skull är det väl bäst att börja med

Grepplängdsteknik enligt Reinhard Schneider

Att arbeta med en vanlig slagruta hade jag lärt mig tidigare – **trodde jag**. Men det visade sig snart att en slagruta skulle hållas på ett alldeles speciellt sätt (se bild). Slagrutan är ju människans antenn och med tanke på det måste det ju vara bäst att efterlikna typ radioantennerna så tydligt som möjligt (!). En bra utbildad slagrutegångare motsvarar en perfekt mottagningsanläggning som hittills inte har kunnat ersättas med några mätinstrument!

Som framgår av bilden så förser man slagrutan med ett antal markeringar exempelvis för vattenåder, Currylinje, Hartmannlinje som man sätter enl. tabellen nedan lite olika för olika långa och kraftiga slagrutor. Den markeringen sätter man mellan lill- och ringfingret och resten av slagrutan ligger i tumvecket. Du håller rutan i undergreppet. Även avståndet A regleras så att du erhåller en (ideal)vinkel som framgår av tabellen nedan.

Som du ser så är skillnaden för grepplängden (märkningen) inte så stor som måttet A för att få rätt vinkel.

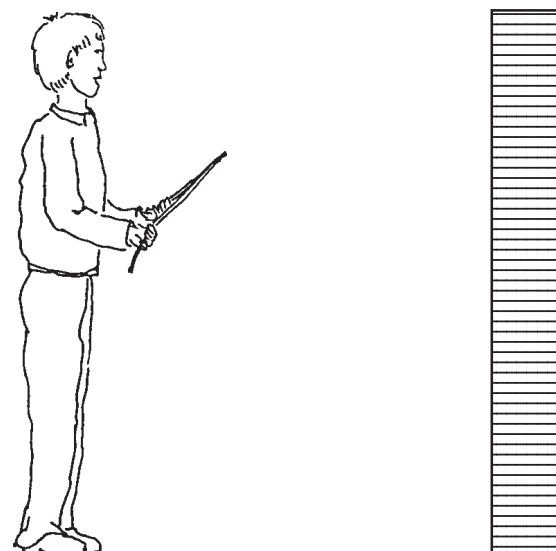
	Vinkel	Märkning från spetsen för
Rutans längd och tjocklek 35 cm 3 – 4 mm	70 grader	Vatten 27,5 cm Curry 24,9 cm Hartmann 21,9 cm
Rutans längd och tjocklek 50 cm 5 – 6 mm	42 grader	Vatten 28,0 cm Curry 24,5 cm Hartmann 21,5 cm

När du nu går framåt för att få en indikering så håller du rutans spets dessutom ca. 30 grader snett uppåt (se bild). Detta för att undvika att indikera ev. speglingar som du själv sänder ut!

Prova nu på det här sättet och du kommer att uppleva ett betydligt mer distinkt utslag av slagrutan. Markeringar jag anger här är naturligtvis enbart en liten del av allt som finns, men borde räcka till för att testa. Det finns ytterligare en rad egenheter som jag har blivit visat, men dom måste jag nog berätta om i nästa nr. av SLAGRUTAN.

Och då kommer jag att även berätta hur man arbetar med Lecherantennen, ett arbetsredskap som överraskade mig alldeles särskild.

Rolf Heinemann

HÅLLER TEKNIKEN PÅ ATT KOMMA IKAPP SLAGRUTEFOLKET ?

En artikel i NY TEKNIK nr. 36 som Bertil Sjödin skickade till oss.

Långvarigt mobilprat kan ge tumör

UNDERSÖKNING Risken att få hörselnervstumör ökar med 80 procent om du ringer i mobilen med samma öra i över tio år. Det visar en färsk rapport som ingår i Världshälsoorganisationens, WHO's, forskningsprogram kring mobilstrålning. Men långtidsanvändarna är få till antalet och sambandet finns inte i alla undersökta länder.

Hörselnervstumören är godartad och sällsynt; den drabbar 70-80 personer om året i Sverige. De tidiga symptomen är dövhet, yrsel och tinnitus.

Enligt den nya WHO-studien som gjorts i Sverige, Norge, Danmark, Finland och England riskerar mobilanvändare nästan fördubblad risk att få tumör på hörselnerven om man använder mobilen i över tio år.

Detta gäller oavsett om man ringer med analoga, nmt, eller digitala mobiler, gsm.

Det spelar heller ingen roll hur mycket eller hur ofta man ringer.

Något orsakssamband finns hel-

ler inte om man använt mobilen mot det andra örat, än det öra som tumören sitter i.

Resultaten är statistiskt säkraställda men ändå osäkra, förklarar en av de svenska forskarna:

Foto: Ulf Sirborn

Maria Feychting.

- De bygger ju på intervjuundersökningar och det är möjligt att de som insjuknat i tumören minns fel. De kan exempelvis ha bytt öra när tumören gjort att de börjat höra dåligt, säger Maria Feychting, docent i epidemiologi vid Karolinska institutet i Solna.

Dessutom har de bara funnit en förhöjd risk i Sverige och "i några av de andra undersökta länderna", uppger Maria Feychting, men vilka de andra länderna är vill hon inte säga.

- Det handlar om så få fall i dessa länder att det inte meningsfullt, hävdar hon.

Sammanlagt har 23 av 678 undersökta tumördrabbade individer använt mobilen i över tio år på samma

öra som de som fått tumören. Antalet kontrollpersoner i gruppen långtidsanvändare är 72 medan det totala antalet friska kontrollpersoner uppgår till 3 553.

Studien visar inga samband med hörselnervstumörer om man ringer i mobilen i mindre än tio års tid.

Maria Feychting och hennes forskarkolleger i de nordiska länderna planerar nu fler studier av hur långtidsanvändare av gsm-mobiler mår.

Dessutom ska man dra i gång en fall-kontroll-studie kring barns ringande i mobiler och förekomsten av hjärntumörer hos barn, i samarbete med Schweiz.

Samtidigt är fler barnmobiler på väg till Europa.

Det amerikanska företaget Firefly bekräftar för Ny Teknik att man bestämt att lansera en barnmobil för fem-sexåringar i England och därefter i övriga Europa. Med mobilen kan barnen bara ringa till sina föräldrar.

Monica Kleja 08-796 64 23
monica.kleja@nyteknik.se

WWW.NYTEKNIK.SE/MER

SSF DELTOG ÄVEN I ÅR VID HORNBOGASJÖN'S DAG DEN 11 SEPT

Även i år hade det ordnats en tipsrunda av Västra Götalands Läns Länsstyrelse vid Hornborgasjöns Naturum. Återigen var det 100 tals personer som under dagen förbipasserade även vår lilla station där det fanns en "slagrutefråga" uppsatt.

Här fanns det möjlighet att testa både slagrutor och pekare för alla som ville - och det var många. Att bilderna inte visar hur många personer det var vid olika tillfällen beror på att då fanns det inte tid för fotografering.

Under sakkunnig ledning av Lars Carlsson, Lars Lundin, som ni ser på bilderna och Rolf Heinemann, alla från Örebro, var det många som för första gången kunde känna hur en slagruta arbetar.

Den av oss mest uppskattade kommentaren var naturligtvis

- detta är inget bluff - det fungerar ju -

Solsken hela dagen gjorde inte saken sämre. Vi tror att det var många som på det viset kunde konstatera att människan kan känna mycket mer än vad vi normalt är medvetna om - även om det är en slagruta som måste visa det.

Bild 4

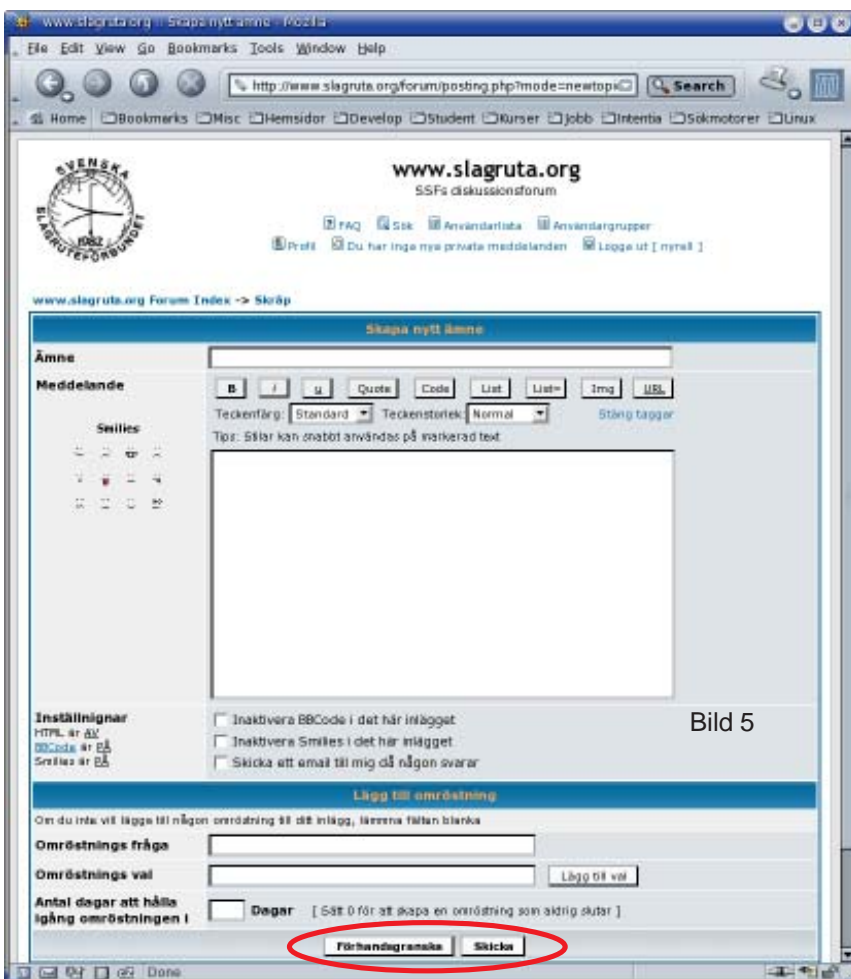

Bild 5

Skapa en ny diskussion och skriva inlägg

Att skriva inlägg är enkelt. Är du osäker så prova att följa följande anvisningar för att skapa en diskussion.

1. Gå till SSFs Forum och logga in (om du inte redan gjort det).
 2. Klicka på avdelningen "Skröp" som finns nästan längst ner på forumsidan.
 3. Nu får du upp en sida med alla diskussioner (kallas också diskussionstrådar eller bara trådar) som finns i avdelningen skröp (se bild 4). Det här är en avdelning dit vi kan flytta inlägg som bryter mot någon av våra regler – om det inte är så grovt att vi tar bort det helt. Här kan vi göra vilka inlägg som helst för att testa att allt fungerar.
 4. Över och under listan med alla diskussionerna finns en knapp där det står "Nytt inlägg". Klicka på den.
 5. Nu får du upp en sida där du kan inleda en ny diskussion (se bild 5). Fyll i rutan för "ämne", detta blir rubriken för diskussionen. Sedan skriver du själva texten i inlägget i den stora rutan nedanför. När du är klar kan du klicka på knappen "Förhandsgranska" för att se hur ditt inlägg kommer att se ut, sen kan du klicka på knappen "Skicka" varpå diskussionen skapas så att andra kan se den.
 6. Nu kommer det upp en sida som låter dig välja att gå till ditt nya inlägg eller gå tillbaka till avdelningen där du skapade din diskussion. Väljer du ingenting så kommer du automatiskt till ditt inlägg efter en liten stund.
- Så enkelt var det att skapa en ny diskussionstråd. Att göra ett inlägg i en redan existerande diskussion är lika enkelt – följ bara nedanstående anvisningar! (Om du valde att gå till ditt inlägg i steg 6 ovan så kan du börja läsa på punkt 4 nedan)
1. Gå till SSFs Forum och logga in (om du inte redan gjort det).

Ändra och ta bort inlägg

2. Gå till avdelningen ”Skräp” där du nyss skapade din nya diskussion.
3. Klicka på den diskussionen som du skapade.
4. Nu får du upp diskussionen som du skapade, och du kan läsa texten i ditt inlägg (se bild 6). För att göra ett nytt inlägg i den här diskussionen så klickar du på knappen ”Besvara”.
5. Nu får du upp en likadan sida som den du fyllde i när du skapade diskussionen. Skriv något i den stora textrutan, ämnesraden är inte lika viktig att fylla i eftersom det inte är en ny diskussion. Sedan kan du välja att förhandsgranska och/eller skicka inlägget precis som tidigare.

Ändra och ta bort inlägg

Ibland blir det fel när man skriver något och då är det tur att man kan ändra i inlägget:

1. Gå in så att du kan läsa texten i inläggen du gjort (steg 4 ovan). På rubrikraden längst till höger finns nu tre knappar ”citera”, ”ändra” och en knapp med ett kryss på (se bild 6). De två sista är bara synliga på inlägg som du har rätt att ändra eller ta bort, dvs inlägg som du själv har gjort (tänk på att du måste vara inloggad som samma användare som när du gjorde inläggen).
2. Klicka på knappen ”ändra”.
3. Nu kommer du tillbaka till den bekanta sidan där man skriver inläggen. Skillnaden den här gången är att alla rutorna är ifyllda med den texten du skrev in när du gjorde inlägget. Ändra texten så att det blir som du vill ha det och klicka sedan på ”Skicka” för att spara ändringarna.

Vill man istället ta bort ett inlägg så klicka istället på knappen med ett kryss på. Som avslutning så kan du testa att göra detta så slipper ”Skräp”-avdelningen bli full med testinlägg, och du lär dig hur man tar bort inlägg.

Fler möjligheter

På sidan där man skriver inläggen finns det en hel del möjligheter att formatera texten på olika sätt. Det fungerar ungefär som i ett ordbehandlingsprogram, på så sätt att man kan välja fetstil, kursivstil, textstorlek och färg mm. Sådana finesser går jag dock inte in närmare på nu, det lämnas som övning till den intresserade. :-)

Det finns en hel del finesser och funktioner i forumet som jag inte har tagit upp här, men det som beskrivs i den här artikeln bör vara tillräckligt för att komma igång. Längst upp till vänster i forummenyn finns en knapp där det står ”FAQ”, klickar man där kommer man till en sida med vanliga frågor och svar vilket kan vara intressant för den som vill lära sig mer.

/Mattias Nyrell

Bild 6

SSF 's KONVENT OCH ÅRSMÖTE I SVERIGE

Weekenden den 5. - 8. mai var det konvent og årsmøte i Svenska Slaggrutförbundet på Flämslätt's stifts- og kursgård på Flämslett.

Vi var to personer som dro fra Norge. Oddrun Dalseg og Marit Helene Lillerud. Begge med bostedsadresse i Nittedal kommune. Det er nesten 40 mil dit og vi ønsket og være der fra samlingen begynte så vi kjørte klokken seks. Været var strålende den morgenen, men ganske kalt. Løvet på bjerketræne hadde ikke vist sine små ører i Nittedal ennå og det var vel like greit siden det var et islag på bilvinduene. Vi dro lystig i vei og ettersom vi kom lengre og lengre sydover ble det bare varmere og finere. Bladene på diverse trær og blomstene på Forsythia hadde sprunget ut og det gjorde godt og få nyte de grønne og gule fargene i en ikke helt opptint vinterkropp. Da vi kom til Svinesund stoppet vi og spiste medbrakt mat og kaffe.

Videre kjørte vi nesten til Uddevalla før vi tok av mot Trollhättan, Skara og Flämslätt. Vi kom fram i akkurat passe tid til at vi fikk innstalert oss før det hele begynte. Ikke visste jeg at det var så mye rådyr, eller kanskje var det hjort å se nedover i Sverige. En harepus viste seg også for oss.

Et annet norsk medlem Paul Holmberg kom på sykkel fra en leilighet han har 20 kilometer unna.

Flämslätt ligger meget vakkert til blant sjøer, enger og kullar som svenskene kaller det.

Stedet eies av den Svenske kirken og anvendes til kirkelig kursvirksomhet men brukes også av organisasjoner og foretak utenfor kirken.

Bygningen vi holdt til i hadde høy standard og vandrethjemmet som jeg bodde i var også veldig fint

Den første dagen og dagen etter fram til lunsj var det lagt opp til kurser og seminarer. Oddrun hadde meldt seg på nybegynnerkurs i bruk av søkevinkler mens jeg tok det med ro. Ruslet rundt og hilste på kjente og fra før ikke kjente personer. I år hadde foreningen invitert lokalbefolkningen til å komme på besøke på ettermiddagen for å prøve seg med søkevinkler. Det kom ca. 50 personer og 1 journalist fra lokalavisa og hun skrev artikler som kom i 2 forskjellige aviser dagen etter. Bilder tok hun også og hvem andre enn Oddrun i dyp konsentrasjon med søkevinkler var avbildet i forgrunnen på det ene bildet. Etter kveldsmat var det nye kurs og seminarer Oddrun tok kurs i bruk av symboler, mens jeg ble med på utflukt til Upsala og Riksberget med Werner Lindblom. Han hadde medvirket i en TV serie om Svea Rikes Vugge som gikk for mange år tilbake. Han holdt et foredrag for oss og etterpå tok vi i bruk søkeredskaper. Vi fant stedet hvor et tempel hadde stått. Selv var jeg med å søke fram hvor inngangsdøra hadde vært og den var i nordlig retning. Vi fant også ut at det hadde vært slaktet dyr der og mennesker hadde blitt begravet. Innenfor tempelets "murer" var det verken curry eller hartmannlinjer.

Etterpå dro vi til en åskant ikke så langt unna. Der oppe fant en av medlemmene en krystallplass. De består bl.a. av feltspat, kvarts, kopper, sink, nikkel og kobolt og er formet som et sekskantvindu. Mest vanlig er det 63% kvinnelig og 27% mannlig (energi.????) Jo flere og finere mineraler det er i grunnen desto mer energi er det i sekskantvinduet Helleristninger står alltid på krystallplasser ble meg fortalt. En dame som var i følge med oss og som bodde i nærheten, fortalte at hun aldri hadde likt seg oppe på denne plassen. Fikk alltid lyst til å gjemme seg sa hun, og det ga hun uttrykk for i et av sine bilder hun hadde malt og som sto utstilt ved postkassa. Forklaringen fikk vi ved hjelp av et medlem. For lang tid tilbake hadde det kommet ridende personer til hest. Hun var en av de som hadde opplevd å se dette den gangen og hadde gjemt seg. Så da fikk hun forklaringen på det og en "brikke" falt på plass for henne.

Fredag formiddag valgte jeg kurs i bruk av symboler. Symbolet jeg lagde har jeg hatt daglig nytte av siden.

Det var også tilbud om flere andre kurs og seminarer som vi av tidsmessige årsaker ikke deltok på.

Etter lunsj var det samling i plenumsalen og formannen Eva Svensson åpnet møtet.

Så var det et meget engasjerende og velfonnulerende foredrag med Lasse Bäckerfeldt. Arkeolog og velkjent i Västsverige.

Etter kveldsmat var det ut på tur igjen. Denne gangen til Ekomavallen og Norra Lundby. Stedet ligger øst for Homborgasjøen og er Västergötlands fornemste forn-tidsminneplass. Der finns litt av hvert å fundere over. (gånggrifter, hållkista, treudd, dommemnnger, bronsealdergrav og reiste steiner)

Lørdag morgen fikk vi et meget tankevekkende foredrag om elektromagnetisk stråling ved Kalle Hellberg. Og vet dere hvilket yrke denne mannen hadde? Jo han hadde forretning og solgte bl.a.» mobiltelefoner! Men i motsetning til mange andre opplyste han om hvilke farer det innebærer å bruke mobiltelefon.

Samling i plenumsalen om "Hva vil vi med SSF^ valgte jeg å droppe. Kanskje ikke så lurt for noen tips hadde jeg sikkert fått og kunne tatt med meg til vår forening.

Selve årsmøtet ble raskt og effektivt gjennomført med Lars Erik Larsson som ordstyrer.

Etter en kaffepause var det innlegg fra flere av medlemmene. De kunne snakke om det som

"lå dem på hjerte". Hver person fikk 10 min. til rådighet Absolutt et nyttig tips å ta med seg hjem til Norge.

Etter kveldsmat var det lagt opp til dans. I stedet ble det en helingseanse i kirken ved Lilian Carlsson og tvillingsøsteren hennes.

SSF's KONVENT OCH ÅRSMÖTE I SVERIGE

Søndag morgen var det Ame Groth sin tur til å snakke. Personlig forstår jeg nok ikke så mye av hva han bedriver, men så har jeg heller ikke gått på kurs hos ham.

Til slutt var det et foredrag om hverdagens helse og uhelse ved Cindy Stoa, naturlege og homøopat. Hun åpnet sitt foredrag med setningen "Hei alla underbara människor!". Egentlig har hun jo rett i det, ikke sant?

Nyttige tips og lærerikt foredrag hadde hun også.

I alt var vi ca. 120 personer som hadde satt hverandre i stevne denne weekenden.

Hjemreisen tok vi via Ørje. Oddrun og jeg var så heldige at vi hadde med oss Åke Lidstrøm som passasjer til Såffle hvor han hadde bilen sin stående. Et besøk hjemme hos Åke fikk vi også med oss og tomhendte dro vi ikke derifra.

Personlig synes jeg slike treffer oppbyggelige, hyggelige og nyttige så til neste år håper jeg det er flere som har anledning til å bli med til Dalarna hvor det er tenkt holdt.

Men som vanlig er det de personlige treff man gjør som gjør susen.

Oddrun Dalseg og Marit Helene Lillerud

EN TUR MED GRANNARNA

Som medlem i Norsk Kvistgjengerforening fikk jeg inbjudan till en Marcellotur i Otta. Det är trevligt med nya kontakter och nya färdmål så jag anmälde hustrun och mig. Jag visste inte vem Marcello var eller var Otta ligger men det skulle jag väl få lära mig. Vi beställde rum på Otta Camping. När det var dags tog vi fram kartan och körde mot Norge. Så småningom hittade vi Otta, c:a 20 mil norr om Oslo längs E6. På fredag em. kom vi till Otta, hittade Otta Camping och flyttade in i ett rymligt välmöblerat rum med utsikt över älven som på lördag hade blivit en flod och på söndag en brusande flod. Några kvistgjengare hittade vi inte förrän på lördag på samlingsplatsen men då blev vi ett tiotal, 2 svenskar och 8 trevliga normän och 2 hundar. Nu fick vi reda på vart vi skulle och lite om vem Marcello var (se annan notis). Vi besökte först Marcellos fritidshus Sameti (jag törstar) på Thokampen i Otta. Vi körde uppåt, uppåt och ännu mera uppåt, parkerade och gick några km. de sista 100 meterna gick vägen nästan rakt upp. Vilken utsikt!

Vi kunde se ut över Otta och långt upp efter Gudbrandsdalen. På denna plats hade Marcello låtit bygga sitt lilla fritidshus

om kök-storstuga och en kammare. I kammaren rådde stillhet och det var en underbar plats för en stund meditation. En efterlevande till Haugen guidade oss och berättade mycket om Haugen Efter flera timmars social samvaro (utan en enda pekare trots att alla hade med sig) tog vi oss åter till Otta för en kvällspizza. Normalpizza kostade 175 kr och uppåt men jättepizzorna kostade 225 så det fick bli det sistnämnda men bara 3 st.

Söndag hade planerats en tur till Vis-Knuts hem och till Helvetet men den inställdes p.g.a. kraftigt regnande som skulle göra det svårt att gå bland alla jättegrytorna i Helvetet. Vi reste vidare till Marcellos åretomhus i Lillehammer. Huset är privatägt och inte tillgängligt för besök. Hans lilla kapell på Svarga, som stället döptes till, fick ta emot oss för en stunds meditation och samtal.

Det lär nog bli den samma turen för oss också nästa år men då kommer jag troligen att övernatta vid Sameti för att känna av det lugn och den ro som råder där.

Vi skiljdes åt och nästa dag gick åt till besök på Maihaugen, Norges Skansen, men det är en annan historia.

Agne Olausson
agne@oww.se

MARCELLO HAUGEN - Norges Edgar Cayse?

Marcello Haugen 1878 – 1967. 8 syskon. Född i Kongsberg men verksam över en stor del av Europa men främst i Norge i Otta, Lillehammer och Oslo. På omslaget till boken "Marcello Haugen" av Parman, ISBN 82-92478-02-7, står det (översatt från norska): "Medicinman, örtläkare, klok gubbe och kvinnotjusare. Norges mest kända mediala person genom tiderna. Det finns en mängd historier, myter och meningar omkring ((den mystiske)) Marcello Haugen".

Marcello Haugen tog sig detta namn i vuxen ålder. Hans fader var rom, kvarlämnad på en gård 1950 10 månader gammal. Marcello var en vacker karl och hade en käresta här och var men gifte sig aldrig.

Marcello byggde sig en bostad som han kallade Svarga i Lillehammer. Han hade också bostad i Oslo och ett fritidshus på bergstoppen Thokampen i Otta. Detta hus kallades Sameti (jag törstar) och var byggt så att han alltid från huset kunde se solen (när den var uppe).

Marcello trodde på Gud och Jesus och talade ofta till dessa. I Sameti var rummet innanför köket avsett för andakt och meditation. På Svarga byggde Marcello ett eget kapell. Han var öppen för alla religioner och andliga riktningar men var inte knuten till någon särskild. Han hade samarbete med Rudolf Steiner och antroposofin.

Marcello var en lågmäld människa som andades frid och ro. Han var medial så han hjälpte till att finna borttappade saker, bota sjukdomar, undersöka och hela, även på avstånd. Han var tystlåten om sig själv och inte så mycket är känt men det finns några böcker om och av honom. Det var många tusen personer som han gav sin tid. Kunde klienten betala så var det bra. Om inte så var de lika välkomna.

Ända till sin död på Svarga hade han ständigt människor som sökte hjälp i olika angelägenheter.

Agne Olausson
agne@oww.se

SÄDESFÄLTSTRINGAR I NY BELYSNING

Sädesfältsfigurer har intresserat mig en tid sedan jag fick en häftig upplevelse av en bild av en dylik. När jag därför av våra norska rutgångare fick tips om en norsk DVD köpte jag ett ex. Jag såg den, såg den och såg den igen och tittade återigen på vissa utdrag ur den.

Sädesfältsfigurer, Sff, är ju, enligt tidningar, figurer gjorda av engelska bönder med rep och plankor. Enligt vetenskapsmän så kan de ju vara elektriska fält som skapas av grundvattenfält om det nu inte skulle vara människor som gör dem för skojs skull..

DVD:n, Kornsirklar - visittkort fra det ukjente..., borde väl besvara alla funderingar. Det visade sig, att efter att jag sett skivan så hade jag fler frågor än innan jag såg den. Varför kallar vi dem i Sverige för sädesfältscirklar- eller figurer? De kan ju förekomma på fält, i snö, på is och över hela världen. Minst 10.000 är kända. Den största kända fanns utanför Borlänge i Dalarna för ett par år sedan.

Vem gör dem? Varför? Hur? För vem är de avsedda? Vad innehåller meddelandena? Finns det någon tanke bakom? Är de avsedda för oss?

Sff "kammars" till figurer med skarpa kanter i fantastiska geometriska mönster. Det väcker naturligtvis intresse och

f o r s k n i n g . Forskargruppen SEMD undersöker metaller, magnetism m.m. Proteiner i säd och hormoner i människor påverkas. En forskare undrar "Vad i helvete är det som sker". Det kan man ju undra när fulla batterier helt plötsligt är tomma, provkörda kameror går sönder, vatten ändrar frekvenser och får ett bättre minne, flygplan får problem när de flyger över Sff m.m.. Jag tror dessa figurer rör

vid något djupt inom oss och inte bara inom mig.

Vi får på filmen se hur figurerna görs. Det filmades av en engelsman. På senare år har Sff varit bilder (porträtt) och det som jag tycker är märkligast; 1974 skrev Carl Sagan en binär info om vilka vi är, var vi bor, ser ut och kommunicerar som sändes till universum från Arecivoteleskopet. 27 år senare besvaras meddelandet i en åker i England. Dessutom har avsändarna sänt oss ett budskap på engelska men i 8 bitars ASCII datorspråk. Förbereder någon för en öppen kontakt med oss?

Agne Olausson
agne@oww.se

JORDSTRÖMMAR

Arne Groth är en av Sveriges främsta slagrutemän.

Här följer sjunde delen av en intervjuserie Eva Svensson gjort hos Arne.

Eva: Skulle du vilja berätta om jordströmmar?

Arne: Ja, det pratas ju inte lika mycket om jordströmmar som om källådror d.v.s. vatten, currylinjer och hartmannlinjer. Men ser man till ytan som de tar upp så är de vanligast bland jordstrålningar. De går fram i landskapet ungefär som källådrorna och ofta kan källådrorna i ett landskap ha ungefär samma riktning som jordströmmarna. Jordströmmarna har lägre frekvens än curry, hartmann och källådror. I min frekvenstabell så ligger de på steg 50.

Eva: Du sa att jordströmmar ofta går i ungefär samma riktning som källådror, hur kommer det sig?

Arne: De har inget med varandra att göra, men det kan hända att de på något sätt samsas om att linjera upp landskapet.

Eva: Källådror kan väl gå i vilken riktning som helst?

Arne: Ja, men på en plats så är det mer enhetliga riktningar och även jordströmmar följer dem. Själva naturen "underredet" gör att källådrorna inte kan rinna hur som helst. Jordströmmarna verkar rätta till sig efter detta, men jag har inte upptäckt någon bestämd regel. Genom att jordströmmar går i liknande riktningar på en plats så bildas grova mönster av jordströmmar över en yta om man tittar i sidled, d.v.s. ytan blir lite "randig". Avståndet mellan jordströmslinjerna växlar.

Eva: Hur är bredden?

Arne: Bredden är vanligen från 1 dm upp till 1,5 meter.

Eva: Var slutar de?

Arne: Jag har inte gått och följt dem så jag har sett någon regel. De bildar inga gitternät, d.v.s. rutmönster, som curry och hartmann. Jag antar att de grova mönster av jordströmmar man kan se i sidled ändras en bit bort troligen beroende på terrängen.

Eva: Hur påverkar de hälsan?

Arne: Jag har sett de som reagerar på dem, men om man står i en jordström minskar inte auran lika mycket som när man står i en curry- eller hartmannlinje. Det finns "rena" jordströmmar med bara frekvenstabellens steg 50, men ibland blir linjerna mer negativa än annars, ja, de kan vara riktigt obehagliga. Det blir de om de har sällskap av steg 46, det jag kallar underjordström och ibland steg 42, s.k. jordpuls. Detta att det blir kombinationer av flera linjer kan även försvåra effekten av curry och hartmannlinjer väldigt mycket.

Man kan bena upp vilka frekvenser som ingår i linjerna man mäter genom att använda olika koppartrådsspolar. Varje steg i frekvenstabellen motsvaras av en specifik längd på koppartråden. Använder man den rätta spolen så försvagas styrkan på just den linjen. Genom att göra koppartrådsspolar

för t ex steg 46 och steg 42 och ha dem runt armen så kan man se om linjen minskar i styrka, d.v.s. om de stegen ingår i linjen man mäter på. Jag har sett på granplanteringar med jämgamla träd att träden som hamnat på starka linjer eller korspunkter av flera negativa linjer växer sämre än övriga. Jordströmmar kan man hitta vid myrstackar och bisamhällen. Om ett bisamhälle är ute och flyger och slår sig ned i ett träd, kan man hitta att de valt att sätta sig på en plats där två jordströmmar korsas.

Det finns tallar där det växt en barklös båtliknande formation på stammen. Trävirket är där ofta fullt med kådämnen, harts. Det kan gå röta i trädet och hela trädet kan börja ruttna bort. Till sist kan den där lilla "båten" vara det enda som ligger kvar på marken. Täljer man på den så känns virket alldeles färskt på några millimeters djup. Dessa "båtar" har en aura omkring sig och det är jordströmsaura, vilket man kan kontrollera genom att använda en koppartrådsspole för steg 50 när man mäter den. Det beror på att en jordström har strukit förbi det träd som "båten" vuxit på. Men det är inte steg 50 som åstadkommit själva skadan på trädet utan det har skett genom steg 25, vars frekvens också finns närvarande. Detta steg hittar man också ibland vid hållristningar och även vid enklare magi finns den närvarande, t ex hos vissa symboler som kors m.m., som man kan köpa och hänga i halsband runt halsen. Denna magiska påverkan går att släcka ut med fyra "anti-magiska" koppartrådsspolar för frekvenserna i stegen 14 + 22 + 30 + 38. "Båtväxtens" aura sjunker ihop om man "spelar" de antimagiska tonerna, d.v.s. använder de antimagiska spolarna. Likaså sjunker auran runt symbolerna då ihop.

Eva: Finns då bara jordströmmen kvar vid "båten"?

Arne: Ja, och en ren jordström ger inte sådana där växteffekter. Tyvärr blir det förväxlingar när vissa bara mäter/hittar jordströmmen och de kan då bli onödigt rädda för att jordströmmen är negativ, oavsett om den innehåller någon annan följeslagar-frekvenser eller ej, så det bör man hålla reda på.

Sedan finns det steg 25-linjer som kommer och går, de är inte magiska i sig själva. På figurer på en hållristning i Skåne så hittade jag just steg-25. Dessa figurers aura går att slå ut, d.v.s. fås att minska i storlek, med de fyra "anti-magiska" tonerna. Men när man gör det ligger det ändå kvar en 25-linje som går som en smal stig över hållristningshällen.

Eva: Då jobbar du med trådarna?

Arne: Ja med koppartrådarna för de fyra stegen. De placeras tillsammans på en avstörningspunkt eller ännu enklare är det om en kompis lägger sig på rygg på marken och man placerar trådarna på hans hjärtchakra, medan man själv mäter. Man

JORDSTRÖMMAR

kan även använda sig själv som sändare/mottagare, genom att ha trådarna på hjärtchakrat och studera graden av sin egen känslighet och märka att den försvinner genom att linjerna man mäter blir smalare och svagare.

Eva: Kan kompisen ligga var som helst då?

Arne: Praktiskt taget, ja.

Eva: Vad har du att säga om underjordströmmar då?

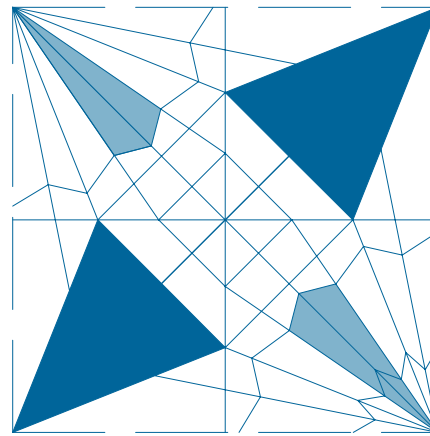
Arne: De ligger på steg 46. Namnet kommer alltså som synes av att den frekvensmässigt ligger under jordströmmen i frekvenstabellen och att den ofta gör sällskap med jordströmmen. Den hör till de "stora" frekvenserna vilka ligger med en 4 stegs lucka i frekvenstabellen, t.ex. steg 42, 46 och 50. Så gör även curry, hartmann m fl. Underjordströmmen är lite värre att råka ut för, den påverkar auran starkare. Den är vanlig, men förekommer inte lika ofta som jordströmmarna. Om man mäter en jordström och "spelar" steg-50-frekvensen och det ändå ligger kvar kanske halva styrkan på linjen, så är det ofta just underjordströmmen som också ligger där i den linje vi mätt. Men för säkerhets skull får man störa av även den för att kontrollera om det då ligger ytterligare något annat kvar. Ofta är det då i sådant fall en jordpuls, d.v.s. steg 42. Dessa tre linjer 42, 46 och 50, hittar man ofta ihop.

Eva: Hur ser underjordströmmen ut?

Arne: Utseendemässigt ser den ut som en jordström. De kan hittas överallt i naturen. Den går ofta fram i samma riktning som jordströmsfältet gör inom ett område, ibland ligger de tillsammans, ibland bredvid varandra. Bredden är som regel lite mindre än jordströmmen, som normalt kan vara upp till 1,5 meter breda, normalt kanske runt halvmeter. Vill man ha dessa linjer lite mer renodlade ska man gå på öppna platser som varit öppna lång tid, typ gammal slätteräng. Träd med vissa "knölar" kan dra till sig och flytta på både dessa jordströmmar och t ex curry- och hartmannlinjer. Sänder man "anti-magiska" toner på den yta man jobbar på kan man då mäta hur naturen själv ursprungligt lagt ut linjerna, d.v.s. mäta var linjerna går när de inte påverkas av växtligheten osv. Linjerna flyttar tillbaka till ursprungsplatsen så länge som man sänder de "anti-magiska" tonerna.

Det som också kan dra ihop linjerna kan vara egendomligheter i berggrunden. Klotgraniten är ett sådant exempel. Det finns underliga miljardårgamla lavaformationer med stor kraftutveckling kanske mil under jordytan. Det finns t ex något som kallas ådergnejs i Stockholms skärgård. Det finns även områden som SGU (Sveriges Geologiska Undersökning) visar på magnetiska kartor, som kartlagts med hjälp av lågtflygande mätflygplan. Ungefär som på en nivåkarta har man ritat ut magnetfältstyrkan. Vid en plats söder om där jag

bor, Skallberget i Värmland, finns en extremt hög koncentration, så stark att den går utanför skalan man använt, så på kartan är det t.o.m. en vit fläck i mitten. Jag har en klotformad granitsten därifrån. Den har mycket större aura än vad stenar brukar ha. Den har magisk verkan som inte är människoskapad, d.v.s. den är naturmagisk. Den kan påverka och flytta på t ex currylinjer. Denna stens aura sjunker ihop när man spelar de antimagiska tonerna.

Kommentar: Styrkan på linjer kan mätas på flera olika sätt. Ett sätt är att fråga sig fram till rätt styrka genom att använda ja- och nej-frågor. Är den här linjen starkare än 50? Nej. Starkare än 40? Ja. O.s.v. tills man hittat rätt styrka. Med övning lär man sig den tekniken.

Ett förenklat sätt att mäta styrka är att mäta linjens bredd. Mät då linjen från båda sidorna för att få fram bredden just nu. En linje uppfattas ofta som smalare om den blir svagare än förut. Så om man använder en koppartrådsspole för en viss linje, t ex curry, och linjen då blir smalare eller försvinner helt när man mäter den igen, då vet man dels att det verkligen är en currylinje man mäter och dels att den blivit svagare. Annars skulle inte linjen upplevas som svagare och smalare eller kanske helt borta.

Arne har hittat det matematiska sambandet mellan olika jordstrålningslinjer. Dessa har han sammanställt i en frekvenstabell. Koppartrådsspolens längd står i ett direkt matematiskt förhållande med linjernas steg-nummer, vilka Arne räknat fram. Arnes kompendium innehåller tabeller med frekvenser och spollängder o.s.v. och kan beställas direkt av Arne.

Arne säljer även en inplastad kopia med en 4 ggr förstorad bild på klotgraniten, tillsammans med text om vad man kan göra för mätexperiment med bilden.

Arnes hemsida: <http://arnegroth.has.it> Telefon: 0563-30202.

SGU (Sveriges Geologiska Undersökning) med kartor: www.sgu.se

HÖSTMÖTET I YSTAD

Bärgningsbil in i Ystad och privattaxi till Snårestad gjorde att vi kom lite sent, hustrun och jag. Tyvärr missade vi Bo Israelssons första timmar men vi hann ju i alla fall maten. Ett 60-tal rutgängare från mellersta Sverige och söderut hade samlats i det gamla ålderdomshemmet Snårestads vandrarhem. Som vanligt när rutgängare samlas så är det en lätt och behaglig stämning och inga ledsamheter.

Filosofen Lilian Carlsson hade ordnat ett trevligt möte på bra plats med trevliga utflyktsmål, bra väder och bra föreläsare. Naturligtvis handlade en stor del av helgen om hälsa eftersom Lilian tjänstgör som läkare när hon inte är filosof.

Lördagens utflykter till Ales stenar, Kungsgraven i Kivik och kyrkan St. Olof bjöd på olika upplevelser och olika energier. Ales stenar har ju beskrivits flera gånger tidigare i Slagrutan. Den enorma gravkullen i Kivik var för mig ny och det var trevligt att se på vilket sätt den restaurerats och gjorts tillgänglig för besökare. Lilian blev lite förtvivlad när vi kom till St. Olofs kyrka eftersom den var fylld av byggnadsställningar och täckningar för renoveringens skull. Jag kunde ju med byggnadsställningarnas hjälp komma upp i höjden och känna om det var skillnad på energierna uppe och nere. Huruvida någon kollade LEY-förbindelsen med Nidarosdomen

i Trondheim vet jag inte. Utfärderna slutade med ett besök vid St Olofs källa där några av oss offrade och önskade men ingen drack av vattnet. Det verkade inte riktigt rent.

Efter middagen fick vi lyssna till Margit Sandemo innan vi gick till kvällsmaten, inköpt av arrangören och iordninggjord av några av deltagarna. Denna måltid smakade utmärkt och var riklig. Det följande "kunskapsutbytet" pågick till långt framåt morgonen för en del. Söndagen ägnades åt Andens anatomi innan vi efter middag sammanställde och redovisade innan vi lämnade var och en till sitt. Som föreläsningssal hade vi ett stort tält. Det kanske inte var det mest praktiska men det var väldigt mysigt.

Som regel är det inte studiebesöken som är det mest intressanta på ett höstmöte. Om vi skall känna av och lokalisera de olika energier som finns, ex.vis vid Ales stenar, krävs ju flera dagar av mätningar och bokföring. Det är ju samvaron med de övriga rutgängarna som ger mest men jag tror inte att ett höstmöte vore lyckat utan utfärder.

Agne Olausson

Red.:
se även några foton på sida 20

EN LÄSVÄRD BOK

THE FIELD – Fältet —- skriven av **Lynne Mc Taggart**

Den boken är den bästa jag läste under förra året !!

Här också några recensioner av andra personer som läste boken:

- Den här viktiga boken vidgar fantasien Vi är nära en ny revolution gällande förståelsen av vårt universum.
Arthur C Clarke
- Mc Taggart visar oss bevisen för allt vad spirituella mästare under århundraden har talat om för oss .
Dr. Wayne Dyer
- En oemotståndlig story för alla som tror att det finns mera i denna värld än vi kan se.
Jaques Benveniste
- En fascinerande redogörelse över livets verkliga natur.
Bernie Siegel, M.D.
- Mc Taggart's bok bör läsas med en varning: den kan för alltid förändra din världsbild !
Larry Dossey M.D.

Under dom senaste årtiondena har vetenskapen börjat undersöka vad gammal myt och religion alltid har hävdats: att det finns någonting som kan kallas livskraft. Framstående forskare över hela världen har producerat utomordentliga bevis för att visa oss ett energifält – the Zero Point Field (Nollpunktsfält) – vilket knyter ihop allting i universum och

att vi själva är en del av denna enorma dynamiska väv av energiutbyte.

Lynne Mc Taggart's bok är en utomordentlig, vetenskaplig, läsbar undersökning som avslöjar hur detta fält är ansvarigt för många av dom mest mänskliga hemligheter, från alternativ medicin och spirituell healing till extra-sensory-mottagning och det kollektiva medvetandet.

Världens kommunikation sker inte i Newton's synliga område utan i Werner Heisenberg's subatomiska värld. Celler och DNA kommunicerar över/genom frekvenser. Hjärnan mottager och gör sin egen anteckning (minne) av världens pulserande vågor.

En underbyggnad stödjer universum, som huvudsakligen är ett anteckningsmedium av allt, vilket ger möjligheten till kommunikation med vad som helst. Människor är odelbara från sin omgivning. Livsmedvetandet är inte en självständig isolerad del. Det förstärker ordningen i resten av världen. Människors medvetande har en ofantlig makt

- att heala oss själva
- att heala världen - på ett sätt som vi önskar att den skall vara.

Boken kostar UK 8.99 Pound ISBN -0-00-714510-1

Tyvärr finns den endast på engelska

Det är Annemarie Akkersdijk

Orrabacksväg 76

S-382 97 ÖRSJÖ som har läst boken

FRÅGESPALTEN

HUR ÄRVS FÖRMÅGAN ATT VARA SYNSK OCH/ELLER ATT HANTERA SLAGRUTA?

Visst tycks dessa förmågor gå i arv hos somliga familjer? Det är också klart att de som aldrig har varit i kontakt med en slagruta eller fått sina förmågor satt in i sitt rätta sammanhang vet inte vad de kan. Så har varit fallet under många sekler. De som hade dessa förmågor utöver det vanliga räknades och /eller blev konstiga, nervsjuka eller tokiga.

Jag är enormt intresserad och imponerat av hur leylinjer har blivit manipulerade, mest vid gravplatser, på min bostadsort, och jag hyser stark beundran för alla dessa "präster" eller "schamaner" som har varit verksamma på orten.

De har utfört ett stort arbete under 600 år och jag funderade på om jobbet och förmågan hade gått i arv och hur i så fall. Nu tror jag mig veta vilket var det första stora uppdraget och (visst låter det ganska vansinnigt men det bjuder jag på) jag frågade pendeln om den förste prästen som kom med nybyggarna efter år 400 och hur gammal han blev och om hans son tog över efter honom och var de bodde. Så höll jag på och jag fick svar !

Det blev 16 individer, varav en kvinna som blev mycket gammal och var barnlös. En systerson tog över ämbetet efter henne. En gång verkar det vara en son som tar vid av sin fader, men 9 personer är dottersöner eller systemöner till förra prästen.

De blev ofta gamla, hälften var över 65 år vid sin död.

Kvinnor har bevisligen förmågan i varierande grad, men det var kanske inte så populärt med kvinnliga ceremonimästare på den tiden. Varför är det så sällan som en son tar vid? Handlar detta om att förmågan ärvs på samma sätt som rödgrön färgblindhet ? Att en viktig del av förmågan följer med X-kromosomen ? Då blir effekten extra tydlig hos hälften av dottersönerna. En son till en präst kan förstås ära denna kromosom från sin mor och vara effektiv via den.

Nu är arvsgången troligen mera komplicerad än så, det är sannolikt flera faktorer inblandade, men detta att en dotterson så ofta tog över var inget jag hade väntat mig, det bara dök upp.

Är det så att duktiga slagrutemän sällan har duktiga söner i branschen ?

Blir dottersöner duktiga ? Blir döttrarna lika duktiga som far? Det skulle vara kul att få veta lite hur det är.

Själv har jag en son med bättre förmåga än jag, men han är inte verksam.

Sigrun Godjonsdottir
Fränsta

JÄNTELAGEN

1. DU SKALL TRO ATT DU ÄR NÅGOT

2. DU SKALL TRO ATT DU ÄR LIKA GOD SOM ALLA ANDRA OCH ALLA ANDRA LIKA GODA SOM DU

3. DU SKALL TRO ATT DU ÄR LIKA KLOK SOM ANDRA, IBLAND KLOKARE

4. DU SKALL VETA ATT DU ÄR LIKA BRA SOM ANDRA. OM DU VET ATT DU GÖR DITT BÄSTA KAN DU UPPSKATTA DEM SOM ÄR BÄTTRE

5. IBLAND VET DU MER ÄN ANDRA

6. DU ÄR INTE FÖRMER ÄN ANDRA, MEN DU ÄR ENASTÅENDE SOM ALLA ANDRA.

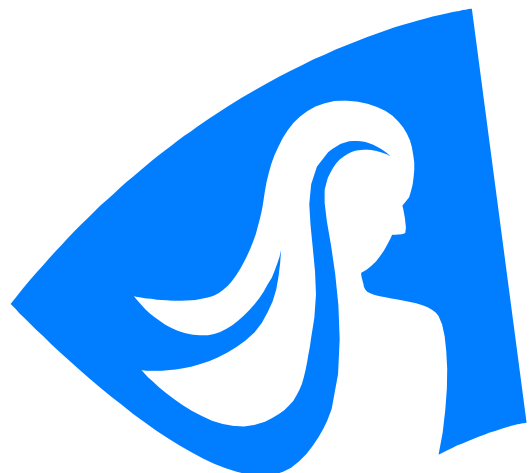
7. DU DUGER TILL MYCKET

8. SKRATTA ÅT DIG SJÄLV OCH DIN VÄRLD, DET GÖR DIG FRI

9. DU SKALL TRO ATT DET ÄR MÅNGA SOM BRYR SIG OM DIG

10. DU SKALL TRO ATT DU KAN LÄRA ANDRA EN HEL DEL OCH LÄRA AV DEM

11. VARFÖR? FÖR ATT DU ÄR NÅGON, EN SOM BEHÖVS

Det var dessalkoner/bilder som Annemarie undrade om du kunde tänka dig att vara med att ta reda på vilka Bovis-värden du kunde få fram.

Se sidan 19 för att få en förklaring.

Bilder från Höstmötet i Ystad
Foto: Agne Olausson

